

opusdei.org

El Prelat, a Portugal: “La guerra, mal de Déu i dels homes”

Vídeo i relats de l'estada de Mons. Fernando Ocáriz a Portugal. Durant aquells dies s'ha pogut trobar amb famílies, conèixer iniciatives educatives, escoltar records de la recent JMJ i compartir estones amb les persones de l'Opus Dei en aquest país.

13/10/2023

• 4 d'octubre, Lisboa

- 5 d'octubre, Fàtima
 - 6 d'octubre, Lisboa
 - 7 d'octubre, Lisboa
 - 8 d'octubre, Lisboa
-

8 d'octubre, Lisboa

La visita de Mons. Fernando Ocáriz a Portugal va continuar el diumenge 8 d'octubre amb diverses trobades, classes de formació, celebració de la missa dominical i meditacions.

Una d'aquestes activitats va consistir en una reunió amb desenes de sacerdots procedents de tot Portugal: des de l'Algarve fins al Miño.

Visiblement content, el prelat va destacar a l'inici de la trobada: “Em fa molta alegria veure tants sacerdots, de diferents edats, alguns més joves, altres grans i ja amb molta experiència. En el fons, com deia sant Josepmaria, tots tenim l'edat de

Jesucrist, perquè la nostra identitat, especialment al moment de la Missa i de la consagració, és ser el mateix Crist”.

En comentar que un sacerdot pot arribar al món sencer amb el poder de la seva pregària, Mons. Ocáriz va esmentar les tremendes guerres desfermades a Israel i a Ucraïna: “Quan ens arribin notícies, no vegem res com aliè, perquè tot és nostre; en tot hi ha ànimes; en aquestes situacions hi ha dolor de Déu i dels homes”.

Diversos sacerdots van parlar sobre els desafiaments de la seva vida sacerdotal i parroquial: viure amb fermesa però sense rigidesa; gestionar el cel·lular amb les seves possibilitats i ombres; millorar la missió del confessor en el sagrament de la reconciliació; esmorteir l'impacte de les dificultats inesperades del seu dia a dia;

descobrir estratègies per superar la rutina en celebrar Missa...

Una de les preguntes es va centrar en el conflicte entre la primacia de l'oració, teòricament tan clara, i el remolí de la vida que ens allunya d'aquesta prioritat. La recomanació del Prelat va ser posar ordre a la jornada i a les tasques: “Hi ha mil maneres d'organitzar-se la vida, però en qualsevol cas el més important a la nostra vida és el tracte amb Jesucrist. Absolutament: és el més important de tot. Per què? Perquè aquest tracte amb Jesucrist depèn també la capacitat que tenim d'ajudar els altres”.

També es van explicar històries inspiradores, com la d'un rector, dels afores de Lisboa, que va decidir iniciar l'Adoració Eucarística perpètua i la sorpresa que es va emportar al voltant de cinc-centes persones que es van oferir com a

voluntaris per cobrir tots els torns; o la iniciativa d'un prevere de l'Opus Dei que va iniciar un curs per a nuvis i que en aquest moment ja compta amb més de cent quaranta matriculats.

No hi va faltar un comentari del Prelat sobre l'amor que tots hem de tenir pel Papa. Una manifestació de l'amor és “donar exemple d'unió amb ell i amb els bisbes, perquè és fonamental en l'Església. Ens uneix una visió sobrenatural: el Papa és vicari de Crist, i els bisbes són els successors dels apòstols”.

Dilluns, a primera hora de la tarda, mons. Fernando Ocariz es va dirigir a l'aeroport de Lisboa, amb destinació a Roma. Va dir que no s'acomiadava, perquè sempre està molt unit amb tothom, en particular amb els que formen part de la família de l'Opus Dei. Es va mostrar agraït aquests dies passats al país i va

expressar el desig que a Portugal es recullin molts fruits de l'Esperit Sant.

7 d'octubre, Lisboa

El dissabte 7 d'octubre va tenir lloc la segona gran trobada amb famílies del viatge del prelat de l'Opus Dei a Portugal. A l'Aula Magna de la Universitat de Lisboa, prop de 1.500 persones van gaudir d'un ambient familiar i distès.

Per començar, Mons. Fernando Ocáriz va pronunciar unes paraules sobre com l'amor transforma allò ordinari en una cosa extraordinària, i va recordar l'eficàcia del Rosari, ja que aquell dia estava dedicat a la Mare de Déu del Roser. Seguint els ensenyaments de sant Josepmaria, va destacar que tot pot ser una forma de pregària, incloent-hi la feina, el descans i el temps de lleure, quan s'ofereix a Déu.

Després, els presentadors, la jove parella Leonor i Francisco, van donar la paraula a alguns dels presents que, com és habitual, tenien històries per explicar i buscaven consells del Prelat. Rita va explicar que havia trobat Déu enmig de grans dificultats, quan va quedar vídua a una edat primerenca i com les seves amigues de l'Opus Dei i alguns sacerdots la van ajudar molt. També hi va haver moments divertits, com la història de les “gallines felices” de Fàtima o el repte del professor de tennis Tiago, que va convidar el Pare a jugar un partit de tennis.

Enmig de les intervencions, hi va haver un bell moment musical. Simão va demanar silenci i la seva esposa Carmo, acompanyada per dos guitarristes, va captivar el públic amb un fado: una Avemaria escrita per l'escriptor Fernando Pessoa. Les preguntes van continuar amb Simão, que va voler saber com ajudar les

parelles que travessen dificultats en el matrimoni, a la qual cosa el Pare va respondre destacant la importància de “tenir cura de l'amor, no com un sentiment que es rep, sinó com un esforç per fer feliç a l'altre, nodrit per l'oració”.

Després va ser el torn d'Armando, que havia treballat com a voluntari a la JMJ. L'Armando va preguntar com podria mantenir el desig de formar les persones al seu voltant i fer que l'Obra continuï sent una gran catequesi. El Pare va emfatitzar que “més important que transmetre informació i ajudar les persones a comprendre la doctrina, és ajudar-les a viure d'acord amb aquesta mateixa doctrina, un desafiament que s'experimenta en l'àmbit de l'amistat personal”. També hi va haver una història de Gonçalo, que, al final, no tenia preguntes, sinó agraïments a les persones que havien ajudat el seu pare a viure bé els seus darrers

moments tant humanament com espiritualment.

Mons. Ocáriz va donar per conclosa la trobada demanant a tots que resessin molt pel Papa i atorgant la seva benedicció als presents.

De manera similar, va finalitzar la trobada del matí de dissabte amb un grup de noies que reben formació a diversos Centres de l'Opus Dei. La xerrada va ser molt participativa i animada, amb nombrosos moments musicals. Una de les participants va demanar al Prelat que, quan es trobés novament amb el Papa Francesc, transmetés els agraïments dels portuguesos per haver estat amb nosaltres a la Jornada. I de manera inesperada, divertint molt Mons. Fernando Ocáriz i tots els presents, va entrar un *Minion* —conegut personatge de pel·lícules infantils— amb un kit de voluntari per regalar al prelat.

Es van plantejar diverses preguntes sobre els desafiaments que enfronten aquestes joves, com ara: “Pare, volem parlar de Déu en entorns universitaris sense que les persones pensin que estem intentant imposar els nostres valors, què ens aconsella?” o “Què fer quan ens enfrontem a preguntes difícils? Què més podem fer a més de rebre una bona formació?” o fins i tot “Pare, començaré a liderar classes de catequesi cristiana. Quin consell em dona perquè no siguin només una conferència més?” La resposta no es va fer esperar: “Escoltar i portar-lo al cor! Cada setmana quedar-se amb un propòsit pràctic per lluitar...”.

Al final de la xerrada, seguint una tradició universitària en moments especials i solemnes, les capes d'aquells que estaven vestits de manera tradicional es van col·locar a terra de l'escenari perquè Monsenyor Ocariz les trepitges en sortir.

6 d'octubre, Lisboa

El Prelat es va reunir amb diverses persones el divendres 6 d'octubre, entre elles un grup de joves que participen regularment a les activitats de l'Opus Dei. Les preguntes van ser variades: des de qui va demanar un consell sobre com distingir la veu de Déu de la nostra pròpia veu, fins a qui va voler saber què havia demanat el Prelat a la Mare de Déu el dia anterior a Fàtima. Mons. Ocáriz va aconsellar als joves que seguissin el camí de l'amistat, explicant que la pregària és un diàleg amb Déu i no una introspecció, i que es requereix abandonament en l'amor de Déu i confiança en el sagrament de la Confessió.

Abans, algunes persones de la direcció i col·laboradors de l'AESE Business School també havien tingut l'oportunitat de saludar a Mons. Ocàriz. Un dels temes abordats va ser

la Jornada Mundial de la Joventut a Portugal, en què l'AESE va col·laborar amb l'organització mentre el Papa va estar a Lisboa. El Prelat va rebre un xiulet de patró de la Marina Portuguesa per guiar el timoner de l'embarcació en tocar-lo.

El dia va començar amb la visita de Mons. Fernando Ocáriz a les escoles Mira Rio i Planalto, que reben assistència pastoral de l'Opus Dei. A les dues seus, el Prelat va tenir l'oportunitat de conèixer personalment alguns pares, professors i empleats, així com alguns alumnes. A Planalto, va beneir una imatge de la Mare de Déu i va rebre una samarreta de l'equip de rugbi amb el seu nom.

La visita a Mira Rio va concloure amb unes paraules en què va destacar que la formació mai no acaba: “Durant tota la nostra vida hem de formar-nos per ser millors,

per ser millors persones i, sobretot, per identificar-nos més amb Jesucrist, aquest és l'objectiu a què tendeix tota la formació”.

5 d'octubre, Fàtima

A Fàtima, va tenir lloc la primera trobada del Prelat amb fidels de l'Opus Dei, amics i persones que participen o col·laboren dels seus apostolats. Més de dues mil persones van estar amb Mons. Ocáriz, qui va iniciar la conversa comentant els textos de la missa del dia i demanant oracions pel Papa.